

theilungen aus Ungarn“ (V. Bd. 1896, 5 bis 10 Heft) թերթին մէջ հետեւեալ ազգային հաստատեաները կան. 1. Հայ ազգագրութեան եւ վիզպական երգերու մասին տեղեկութիւններ (էջ 139), զոր վերին էջ 123 արդէն ծանօթացուած ենք: 2. Հայերէն ստակ մը կրակառի հայերէն մէկ ձեռագրէն (էջ 154): 3. Ստազարանութիւն (էջ 234) հետեւեալ հայերէն բառերու՝ բառք (πετρόν), իււ (χρστ), սիւս (ծρόνος), սիւս (վեր. mür, amür), հայլ-նայլ: 4. Մասնեախօսութիւններ Հիւրչմանի քերականութեան եւ 2. Ղ. Ալիշանի ազգագրական նոր հրատարակութիւններուն վրայ:

3. «Գառնի հայ. յեռ. հորը. Մեկի. է Ալիւն», Այս հրատարակութեան վրայ վիեննայի համալսարանի հայագէտ Պրոֆ. Ֆր. Միւլլեր քննադատութիւն մը հրատարակեց «Wiener Zeitschrift f. d. K. d. M.» թերթին մէջ (1897, էջ 183), որմէ կը քաղենք հետեւեալը. «Այս կոթողական (monumental) գործը, որ վիեննայի Միխիթարեան Միաբանութեան եւ ի մասնաւորի սնոր գիտնական անդամին՝ Լ. Յ. Տաշեանին ամենամեծ պատիւը կ'ընէ, ուրիշ անգամ մեր խօսած հրատարակութեան մէկ մասն է: Ասիկայ փառաւոր վկայութիւն մըն է գիտնական մտայն ի ժամանակիս գիտութեան բարձրութեան վրայ գանձող գիտնականութեան այն Միաբանութեան, որ իւր գոյութիւնը պարտական է աննման Միխիթարայ, չճմարիս «միխիթարին» իւր ծանրապէս փորձաւոր ազնուական ազգին: Գիտութեանց կայսրին. Ավաղեմիան այս շքեղ գործը, որուն փայլն նաեւ իւր վրայ կը ցոյանայ, իւր պաշտպանութեան սակ առաւ, եւ սպագրութեան մեծամեծ ծախսը մտ մը հանդանակին: ... Անշուշտ հասարակաց գրադարանները պիտի չգնաքաղան այս գեղեցիկ գործը ձեռք բերելու, եւ նոյն իսկ անոր համար, որ Միխիթարեան Միաբանութիւնը ի վիճակի ըլլայ իւր իսկ ձեռնարկած մեծագործ հրատարակութիւնը շարունակել եւ ըստ պատշաճի շքեղացընէն»:

Գարգելն Պրոֆեսորը նոյն թերթին մէջ գրած է նաեւ սիւսու, եփէն, գոտի եւ գորբի բառերու ստուգաբանութիւնները: Է. Գ. Գ.

ԱՅԳՈՍԻՆ ԹԵՐԹԵՐԷ ԹՎՈՒՓՈՒՆՅ

1. Ծառուկ անուններու ստուգաբանութիւն: — 2. Պարական արտակարգ դեպատնութեանց հայ ստղանները: — 3. «Նոր-Փորձ» անուն նոր պարեմագիր մը: — 4. «Հանդէս Անտոնիայ» անվան թարգմանչ: — 5. Բարձրագ սիկնի մը: — 6. Որքեր: — 7. Թ. Թ. Գ. Յոզանանեանի ստաշարութիւնը: — 8. Նորայտց յին կանոններ:

1. Հիւսիսի մասնակից ստուգաբանութիւն: «Թարս» (Թիւ 172) կը գրէ. «Աւետարեթի» Թիւ 97ին մէջ Պ. Միհրան Ե. Գարբեղեան շատ շահեկան ուսումնասիրութիւն մ'ըրած է Մշտ Հասարակութիւնի գեղին վրայ. բայց կը սխալէ երբ գիւղին անուն ստուգաբանութեանը համար կ'ըսէ թէ, «Հասարակաւար այս անունը առած է իր բնակչաց ուղի հասարակութիւնը»: Բոլոր այս տեսակ ստուգաբանութիւնները, ինչպէս վերջին տարիներու քննադատութիւնը հաստատած է, գրողի մտքէն ծնած են թողարկութիւններ են, ասոնց շուշափելն եւ իրական հիմ մը ունենալու: Մեր կարծիքը հասարակ կամ հասարակի — ինչպէս կ'ըսէ Մշտին կրճատելու — ստաք — անունը մտին, սա է թէ այդ գիւղին մէջ կամ մտերը, տանելով որքայան վայր մը — ըլլայ աշրիւր, անտառակ, ճշմարտ են — գտնուած է Հասարակ անունով. ու գիւղացիները հոն հաստատուած տան, բնականաւար տեղին անունը չանշուշտ են: Թերեւս այդ տեսակ որքայան մը հետքը գտնուի մինչեւ հիմայ ալ, եթէ ուշմ հետաքրքրող մը լինի, ինչպէս է Պ. Գարբեղեանը: Մեր գրիթէ բոլոր վանքերը ունին իրենց հասարակ, այն տեղը՝ ուրիշ տեղաւորը առաջին անգամ կը տեսնի վանքի կաթողիկէները եւ ծուր գնելով ու երես իտալիցիներով կ'ընէ. «Հասարակ մը Ս. Երրորդութիւն, հաստատմէ Ս. Կարպակա կամ Աւարեայ... են վանքին անունը», Արդ եթէ այս տեսակ հասարակ (վայրը) մը գիւղի վերածուելու յարմար ըլլար, միթէ պիտի չպահէր այդ գիւղը Հասարակ անունը կամ անոր պաշտպանութիւնը: Ինչպէս Ալիւնիս կ'ըսեն Ալիւնացիներէ վանքին: Իրաւ է որ Հասարակի գիւղն ալ Անուարեայ վանքն էր անունը. կամ հիւղը անունը են: Եւ անունը հասարակ անունը առած ըլլան եւ տե՛ն ծագած ըլլայ հասարակի անունը: Ամէ պարտաւոր մէջ պէտք չէ ջնջար Գրակ անունով ծանօթ Տարնայ պատմութեան մէջ գտնուած անուններու սխալ ստուգաբանութիւնները առաջ գիւղերուն, ինչպէս այս վերջինի մէջ»:

2. Պարսկական ստուգաբանութիւն: «Մշտին» մէջ (Թիւ 81) կը կարդանք. «Այս օրերս Ամերիկայից Թիֆլիս հասաւ պարսից մի արտակարգ գեպատնութիւն, որ զնայել էր Աւաղնուտն Միացեալ Նահանգներէ հանրապետութեան նախագահին՝ Մուղաֆֆեր-Էդգրին Լասի գահակարգութիւնը ծանադանելու համար: Արտակարգ գեպատն է Մուշիր-ուլ-Սամալիթանէն,